हविषो याज्यानुवाक्या. एताभिर्वा इष्ट्वा देवाः स्वर्गं लोकमजयंस्तथैव तद्यजमान एताभिरिष्ट्वा स्वर्गं लोकं जयति. तासु पदमस्ति, स्वस्ति राये मरुतो दधातनेति. मरुतो ह वै देवविशोंतरिक्षभाजनास्तेभ्यो ह योनिवेद्यः स्वर्गं लोकमेतीश्वरा हैनं नि वा रोत्धोर्वि वा मथितोः स यदाह स्वस्ति राये मरुतो दधातनेति तं मरुद्भ्यो देवविड्भ्यो यजमानं निवेदयति न ह वा एनं मरुतो देवविशः स्वर्गं लोकं यंतं निरुंधते न विमथ्नते. स्वस्ति हैनमत्यर्जति स्वर्गं लोकमभि य एवं वेद. विराजावेतस्य हविषः स्विष्टकृतः संयाज्ये स्यातां ये त्रयस्त्रिंशदक्षरे. सेदमिरर्मीरत्यस्त्वन्यान्, सेदमिर्यो वनुष्यतो निपातीत्येते. विराड्भ्यां वा इष्ट्वा देवाः स्वर्गं लोकमजयंस्; तथैवैतद्यजमानो विराड्भ्यामिष्ट्वा स्वर्गं लोकं जयति. ते त्रयस्त्रिंशदक्षरे भवतस्त्रयस्त्रिंशद्वै देवा अष्टौ वसव एकादश रुद्राः द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्च. तत्प्रथमे यज्ञमुखे देवता अक्षरभाजः करोत्यक्षरेणाक्षरेणैव तद्देवता प्रीणाति देवपात्रेणैव तद्देवतास्तर्पयति ॥ १० ॥

प्रयाजवदननुयाजं कर्तव्यं प्रायणीयमित्याहुर्हीनमिव वा एतदीखितमिव यत्प्रायणीयस्यानुयाजा इति. तत्तन्नादृत्यं प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यं. प्राणा वै प्रयाजा प्रजानुयाजा यत्प्रयाजानंतरियात्प्राणांस्तद्यजमानस्यांतरियाद्यदनुयाजानंतरियात्प्रजां तद्यजमानस्यांतरियात्. तस्मात्प्रयाजवदेवानुयाजवत्कर्तव्यं. पत्नीर्न संयाजयेत्; संस्थितयजुर्न जुहुयात्तावतैव यज्ञो संस्थितः. प्रायणीयस्य निष्कासं निदध्यात्तमुदयनीयेनाभिनिर्वपेद्यज्ञस्य संतत्यै यज्ञस्याव्यवछेदायाथो खलु यस्यामेव स्थाल्यां प्रायणीयं निर्वपेत्तस्यामुदयनीयं निर्वपेत्तावतैव यज्ञः संततो व्यवछिन्नो भवत्यमुष्मिन्वा एतेन लोके राध्नुवंति नास्मिन्नित्याहुर्यत्प्रायणीयमिति प्रायणीयमिति निर्वपंति प्रायणीयमिति